

§ 25.

Stk. 1. Dagpengenes Størrelse udgør $\frac{3}{5}$ af den tilskadekomnes Dagløn, jfr. § 44, dog ikke over 4 Kr. 75 Ø. daglig. For hver Uge betales Dagpenge for 7 Dage.

Stk. 2. Delvise Dagpenge ydes ikke; dog kan Direktoratet, hvor Forholdene taler derfor, nedsætte Dagpengene med en Fjerdedel.

§ 26.

Stk. 1. Medfører Ulykkestilfældet ikke Krav paa Invaliditetserstatning, ophører Dagpengene at løbe, saa snart Betingelserne for samme efter § 22 bortfalder.

Stk. 2. Medfører Tilfældet Krav paa Invaliditetserstatning, vedbliver Dagpengene under de i § 22 foreskrevne Betingelser at løbe indtil Dagen for Direktoratets Afgørelse af Invaliditetsspørgsmaalet.

Stk. 3. Medfører Tilfældet Døden, løber Dagpengene under samme Betingelser indtil Dødsdagen.

§ 27.

Dagpengene skal saa vidt muligt betales den tilskadekomne bagud hver Fredag med det ham for den forløbne Uge tilkommende Beløb, første Gang den første Fredag efter den Dag, paa hvilken Retten til Dagpenge er indtraadt.

§ 28.

Stk. 1. Ved den Tid, da Dagpengeretten kan indtræde, paahviler det den tilskadekomne at fremsende Lægeerklæring til vedkommende Forsikringsselskab til Oplysning om, at Betingelserne for Dagpengeretten er til Stede. Denne Lægeerklæring betales af Selskabet.

Stk. 2. Selskabet er berettiget til at forlange fornyet Lægeerklæring fremsendt hver Uge mod at yde den for disse Lægeerklæringer fastsatte Betaling.

§ 29.

Det paahviler vedkommende Forsikringsselskab at give Direktoratet Underretning om, hvor længe og med hvilket Beløb det i hvert enkelt Tilfælde har udbetalt Dagpenge.

§ 30.

Naar Arbejdsgiveren yder den tilskadekomne fuldt Arbejdsvederlag, skønt den tilskadekomne ikke er i Stand til at genoptage sit Arbejde i væsentlig samme Omfang som før Ulykkestilfældet, jfr. § 22, er han berettiget til for paagældende Tidsrum at oppebære tilskadekomnes Dagpenge. Udgør Dagpengene mere end Vederlaget, har tilskadekomne Krav paa det overskydende Beløb.

§ 31.

Stk. 1. Naar der er forløbet 1 Aar efter Ulykkestilfældet, skal Direktoratet saa vidt muligt træffe Afgørelse af, om der tilkommer en tilskadekomnen Krav paa *Invaliditetserstatning*.

Stk. 2. Naar Omstændighederne taler derfor, kan Direktoratet dog udsætte Afgørelsen, i intet Tilfælde dog udover 3 Aar efter Ulykkestilfældets Indtræden.

§ 32.

Stk. 1. Invaliditetserstatning ydes i Form af en aarlig Rente, der, for saa vidt den ikke kapitaliseres, jfr. § 36, løber, saa længe den tilskadekomnes Erhvervsevne er forringet med 5 pCt. eller derover som Følge af Ulykkestilfældet.